

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

29. De quodam Arnolfo, qui bellum contra Romanos gerens, B. Sabini martyris præsidio miraculosè adiutus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

ur. Cui
frater, o
dio. Pro
ominis
rocessus
clamor
ideoc
e procul
e vastas

Quoniam
Hum
ianum
scopon
tem.

si virbe
rum curia
aggradat
u nimis
e beatus
piscopu
s fanfum
i fidelium
o Pontificis
us in Den
ni, cum la
titibus de
nis ut pra
: Aspicio
o jam suo

turrat. Suspiciebatur enim per Domini misericordiam, Aërium aduenire, ad quem & Are latem abierat prius suspectus futuri. Aspicientes autem de muro, neminem viderunt. Et ille, Orate, inquit, fideliter, dominus enim liberabit vos hodie. Orantibus autem illis, ait: Aspice iterum: Et cùm aspexissent neminem viderunt, qui ferret auxilium. Ait eis tertio: Si fideliter petitis, Dominus velociter adest. At illi cum fletu & eiulatu magno, Domini misericordiam implorabant. Exacta quoque oratione, tertio iuxta senis imperium aspicientes de muro, viderunt à longè quasi nebulam de terra consurgere. Quod renunciantes, ait sacerdos, Domini auxilium est. Intererat iam trementibus ab impetu arietum muris, iamque ruituris, ecce Aërius & Theudo Gothorum rex, ac Thorismodus filius eius, cum exercitibus suis ad ciuitatem accurrunt, ver sumque hostem ejiciunt, repelluntque. Itaque liberata obtentu beati antistitis ciuitate, Attilam fugant, qui Mauriacum campum adiens, se præcincti ad bellum. Quod hi audientes, se contra eum viriliter præparant.

Paulus diaconus libr. 4. cap. 5. De gestis Longobardorum, De Ariulfo, qui bellum contra Romanos in manus gerens, B. Sabini martyris præsidio miraculose adiutus est.

C A P. X X I X.

VM Ariulfus bellum contra Romanos in Camerino gessisset, victoriāque patras set,

set, requirere à suis hominibus cœpit: quinam vir ille fuisset quem in prælio quod gelserat, tam strenuè pugnantem vidisset. Cui si sui responderent, se illie nullum fortius bellante quād ducē ipsum vidisse, ille ait: Cetera multa per omnia me meliorem ibi alium di, qui quoties me aduersa partis aliquis persecutere voluit, me semper suo clypeo protexit. Cumque dux ipse propè Spoletum, ybilia beati martyris Sabini Episcopi sita, in qua eiusdem venerabile corpus requiecit, aduenisset, interrogauit, cuius illa tam amplus domus esset. Responsumque est ei à viris fidibus, Sabinum ibi martyrem requiescere, quod Christiani quoties in bello contra hostes irrumpentes, praesidium haberent, ac eum propterea in locum auxilium vocarent. Ariulfus verò cùm adhuc esset gentilis, ita respondit: Et potest fieri, ut homo mortuus aliquod viuentibus auxilium praestet? Qui cùm hoc dixisset, equo defilens, eandem basilicam conspecturus intravit. Tunc alijs orantibus, ipse picturas eiusdem basilicæ mirari cœpit. Qui cùm figuram beati martyris Sabini depictam conspexisset, monitum iuramento affirmauit, talem omnino virum eum qui se in bello protexerat, formam habitumque habuisse. Tuncq; intellectum est, beatum martyrem Sabinum, eidem in prælio adiutorium contulisse.

**D. Sabini
martyris
praesidium.**

**Inuocatio S.
Sabini mar
tyris.**

**Picturæ in
Eccl-sijs Chri
stianorum.**